

הלכות עבודה זרה פרק י

פרק י

ברית ברית לע"ז

לא תכרות ברית ולא תחנם

א.

אין כורתין ברית לעובדי עבודה זרה כדי שנעשה עמהם שלום ונניח אותם לעבדה, שנאמר "לא תכרת להם ברית" (דברים ז"ב), אלא יחזרו מעבודתה או ייהרגו.

ואסור לרחם עליהם, שנאמר "ולא תחנם" (דברים ז"ב).

לפיכך אם ראה גוי עובד עבודה זרה אובד או טובע בנהר - לא יעלנו, ראהו לקוח למות - לא יצילנו.

אבל לאבדו בידו, או לדחפו לבור, וכיוצא בזה - אסור, מפני שאינו עושה עמנו מלחמה:

ב.

במה דברים אמורים, בגוי,

אבל מוסרי ישראל, והמינים, והאפיקורוסין - מצוה לאבדן ביד ולהורידן עד באר שחת, מפני שהן מצרין לישראל ומסירין את העם מאחרי י"י, כישוע הנצרי ותלמידיו, וצדוק וביתוס ותלמידיהם, שם רשעים ירקב:

מכאן אתה למד שאסור לרפאות עובדי עבודה זרה אפילו בשכר.
ואם היה מתיירא מהן, או שהיה חושש משום איבה - מרפא בשכר, אבל
בחינם אסור.

וגר תושב, הואיל ואתה מצווה להחיותו - מרפאין אותו בחינם:

מכירת בתים לעו"ז

אין מוכרין להן בתים ושדות בארץ ישראל.
ובסוריא מוכרין להן בתים, אבל לא שדות.
ומשכירין להם בתים בארץ ישראל, ובלבד שלא יעשם שכונה, ואין שכונה
פחותה משלשה, ואין משכירין להם שדות.
ובסוריא משכירין להם שדות.
ומפני מה החמירו בשדה? מפני שיש בה שתים - מפקיעה מן המעשרות,
ונותן להם חנייה בקרקע:

ומותר למכור להם בתים ושדות בחוצה לארץ, מפני שאינה ארצנו.
אף במקום שהתירו להשכיר, לא לבית דירה התירו, מפני שהוא מכניס
לתוכה עבודה זרה, ונאמר "ולא תביא תועבה אל ביתך" (דברים ז'כ"ו), אבל
משכיר להן בתים לעשותן אוצר.
ואין מוכרין להם פירות ותבואה וכיוצא בהן במחובר לקרקע, אבל מוכר הוא
משיקוץ, או מוכר לו על מנת לקוץ וקוצץ.
ומפני מה אין מוכרין להן? שנאמר "ולא תחנם" (דברים ז'כ"ב) - לא תתן להם
חנייה בקרקע, שאם לא יהיה להן קרקע, ישיבתן עראי היא:

1.

וכן, אסור לספר בשבחן, ואפילו לומר, "כמה נאה גוי זה בצורתו", קל וחומר שיספר בשבח מעשיו או שיחבב דבר מדבריהן, שנאמר "ולא תחנם" - לא יהיה להם חן בעיניך, מפני שגורם להידבק עמו וללמוד ממעשיו הרעים:

2.

ואסור ליתן להן מתנות חנם, אבל נותן הוא לגר תושב, שנאמר "לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכור לנכרי" (דברים י"ד:כ"א) - במכירה, לא בנתינה:

ח.

מפרנסין עניי גויים עם עניי ישראל, מפני דרכי שלום.
ואין ממחין בידי עניי גויים בלקט שכחה ופאה, מפני דרכי שלום.
ושואלין בשלומן, ואפילו ביום אידם, מפני דרכי שלום.
ואין כופלין להם שלום לעולם.
ולא ייכנס לביתו של נכרי ביום אידו ליתן לו שלום.
מצאו בשוק - נותן לו שלום בשפה רפה וכובד ראש:

ט.

אין כל הדברים האלו אמורים אלא בזמן שגלו ישראל לבין האומות, או בזמן שיד הגויים תקיפה.
אבל בזמן שיד ישראל תקיפה על אומות העולם, אסור לנו להניח גוי עובד עבודה זרה בינינו, אפילו יושב ישיבת עראי או עובר ממקום למקום לסחורה - לא יעבור בארצנו עד שיקבל עליו שבע מצוות שנצטוו בני נח, שנאמר "לא ישבו בארצך" (שמות כ"ג:ל"ג) - אפילו לפי שעה.
ואם קיבל עליו שבע מצוות - הרי זה גר תושב.

ואין מקבלין גר תושב אלא בזמן שהיובל נוהג, אבל שלא בזמן היובל אין
מקבלין אלא גר צדק בלבד: